

RS Global

ISSN 2413-1032

WORLD SCIENCE

Multidisciplinary Scientific Edition

WORLD SCIENCE

№ 2(30)
Vol.5, February 2018

Copies may be made only from legally acquired originals.

A single copy of one article per issue may be downloaded for personal use (non-commercial research or private study). Downloading or printing multiple copies is not permitted. Electronic Storage or Usage Permission of the Publisher is required to store or use electronically any material contained in this work, including any chapter or part of a chapter. Permission of the Publisher is required for all other derivative works, including compilations and translations. Except as outlined above, no part of this work may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means without prior written permission of the Publisher.

Publisher –
RS Global Sp. z O.O.,

Scientific Educational Center
Warsaw, Poland

Numer KRS: 0000672864
REGON: 367026200
NIP: 5213776394

Publisher Office's address:

Dolna 17,
Warsaw, Poland,
00-773

Website: <https://ws-conference.com/>

E-mail: rsglobal.poland@gmail.com

Tel: +4(857) 898 55 10

The authors are fully responsible for the facts mentioned in the articles. The opinions of the authors may not always coincide with the editorial boards point of view and impose no obligations on it.

CHIEF EDITOR

Ramachandran Nithya Professor in Finance and Marketing, Oman

EDITORIAL BOARD:

Nobanee Haitham Associate Professor of Finance, United Arab Emirates

Temirbekova Sulukhan Dr. Sc. of Biology, Professor, Russian Federation

Almazari Ahmad Professor in Financial Management, Saudi Arabia

Kuzmenkov Sergey Professor at the Department of Physics and Didactics of Physics, Candidate of Physico-mathematical Sciences, Doctor of Pedagogic Sciences

Lina Anastassova Full Professor in Marketing, Bulgaria

Safarov Mahmatali Doctor Technical Science, Professor Academician Academia Science Republic of Tajikistan

Mikiashvili Nino Professor in Econometrics and Macroeconomics, Georgia

Omarova Vera Professor, Ph.D., Kazakhstan

Alkhalwaldeh Abdullah Professor in Financial Philosophy, Hashemite University, Jordan

Koziar Mykola Head of the Department, Doctor of Pedagogical Sciences, Ukraine

Mendebaev Toktamys Doctor of Technical Sciences, Professor, Kazakhstan

Tatarintseva Nina Professor, Russia

Yakovenko Nataliya Professor, Doctor of Geography, Shuya

Sidorovich Marina Candidate of Biological Sciences, Doctor of Pedagogical Sciences, Full Professor

Mazbayev Ordenbek Doctor of Geographical Sciences, Professor of Tourism, Kazakhstan

Polyakova Victoria Candidate of Pedagogical Sciences, Russia

Sentyabrev Nikolay Professor, Doctor of Sciences, Russia

Issakova Sabira Professor, Doctor of Philology,

Kolesnikova Galina Professor, Russia

Ustenova Gulbaram Director of Education Department of the Pharmacy, Doctor of Pharmaceutical Science, Kazakhstan

Utebaliyeva Gulnara Doctor of Philological Science, Kazakhstan

Harlamova Julia Professor, Russia

Uzilevsky Gennady Dr. of Science, Ph.D., Russian Federation

Kalinina Irina Professor of Chair of Medicobiological Bases of Physical Culture and Sport, Dr. Sci.Biol., Russia

Crohmal Natalia Professor, Ph.D. in Philosophy, National Pedagogical Dragomanov University, Ukraine

Imangazinov Sagit Director, Ph.D, Kazakhstan

Chorny Oleksii D.Sc. (Eng.), Professor, Kremenchuk

Dukhanina Irina Professor of Finance and Investment Chair, Doctor of Sciences, Russian Federation

Pilipenko Oleg Head of Machine Design Fundamentals Department, Doctor of Technical Sciences, Ukraine

Orehowskyi Wadym Head of the Department of Social and Human Sciences, Economics and Law, Doctor of Historical Sciences, Ukraine

Nyyazbekova Kulanda Candidate of pedagogical sciences, Kazakhstan

Cheshmedzhieva Margarita Public Law and Public Management Department, Bulgaria

Peshcherov Georgy Professor, Russia

Svetlana Peneva MD, dental prosthetics, Medical University - Varna, Bulgaria

Mustafin Muafik Professor, Doctor of Veterinary Science

Ovsyanik Olga Professor, Doctor of Psychological Science, Russian Federation

Rossikhin Vasiliy Full dr., Doctor of Legal Sciences, National Law University named after Yaroslav the Wise, Ukraine

CONTENTS

SOCIOLOGY

- Gasimova Naila, Mehdiyeva Tamella*
MIRACLES AT THE GATE OF THE ORIENT..... 5
- Удіс-Бородавко Н. С.*
РЕКЛАМНА СВІТЛИНА ЯК ЗАСІБ ПРОЕКТУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ... 8

PHILOSOPHY

- Sirazhiden D. A.*
EPIC AS A CULTURAL PHENOMENON..... 14

PHILOLOGY

- Chornii A. L.*
IRRITATORS AS A CONFLICT ELEMENT..... 16
- Алескерова И. К.*
ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ ПРИЁМЫ В ХАРАКТЕРИСТИКЕ
ГЕРОЕВ В МАЛОЙ ПРОЗЕ С.МОЭМА И ДЖ. ФАУЛЗА..... 19
- Усенова Г. А.*
ВЕРБАЛИЗАЦИЯ КОНЦЕПТА «АНА (МАТЬ)» НА УРОВНЕ
ЛЕКСИЧЕСКИХ ЕДИНИЦ КАРАКАЛПАКСКОГО ЯЗЫКА..... 27
- Ярема Оксана Богданівна*
ЧАСТОТНІСТЬ АЛЮЗИВНИХ ТИПІВ ЯК СТАТИСТИЧНИЙ
ПАРАМЕТР У ТЕКСТАХ БРИТАНСЬКИХ ПРОЗАЙКІВ-МОДЕРНІСТІВ..... 29

ART

- Урсу Н. О.*
МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА ДОМІНІКАНСЬКОГО ОРДЕНУ В УКРАЇНІ.
ХРАМ У СОКІЛЬЦІ..... 34
- Алжнєв Ю. Б., Осадча В. М.*
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ОБРЯДОВИХ
АРХЕТИПІВ В ТВОРАХ СУЧАСНИХ КОМПОЗИТОРІВ (НА ПРИКЛАДІ
МУЗИЧНОЇ СЦЕНИ «ЗУСТРІЧ ВЕСНИ» ДЛЯ ОРКЕСТРУ ТА ГУРТУ
СПІВАКІВ ТЕАТРУ НАРОДНОЇ МУЗИКИ УКРАЇНИ «ОБЕРЕГИ»)..... 38
- Генкин А. А.*
ИСТОКИ ЭСТЕТИЧЕСКОГО ИДЕАЛА К. ЧЕРНИ..... 43

HISTORY

- Асланов Эльгюн Мамедали, Ахундов Азер Яды,
Абдуллаева Севда Физули, Алиева Фазия Байрамовна*
О ВООРУЖЕННЫХ СИЛАХ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ
ДЕМОКРАТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ (1918—1920 гг.)..... 50
- Sikharulidze K.*
FERTILITY RITUALS IN OLD GEORGIA..... 55
- Ніколаєв І. Є.*
ОСОБЛИВОСТІ ЛІКВІДАЦІЇ ПАРТІЙНИХ ОСЕРЕДКІВ ПРАВИХ ЕСЕРІВ УСРР В
ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ 1920-Х РОКІВ (НА МАТЕРІАЛАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ)..... 58

LEGAL AND POLITICAL SCIENCE

Ismailov A. A., Omarbaeva L. K. ECOLOGICAL PROBLEMS IN THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN AND THE WAYS OF SOLVING THEM.....	63
Trofimenko O. A. S., Tsilmak O. M. TACTICAL PECULIARITIES OF FORENSIC VERSIONS CONSTRUCTION AND VERIFICATION RULES DURING PRE-TRIAL INVESTIGATION OF CRIMINAL OFFENCES.....	66
Василова-Карвацька О. В. «КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ: СУЧАСНІ АСПЕКТИ».....	73
Гусар Леся Віталіївна КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ, ЯКА ПЕРЕВИЩИЛА МЕЖІ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ.....	77
Калашников Н. Н. ЗАРУБЕЖНИЙ ОПИТ ПРОКУРОРСКОГО НАДЗОРА ЗА ИСПОЛНЕНИЕМ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА.....	80
Костенко І. В. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ УСУНЕННЯ КОРУПЦІОГЕННИХ ЧИННИКІВ.....	89
Заяць Н. В. НЕДОТОРКАНИСТЬ ЧИ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНИСТЬ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА В УКРАЇНІ.....	100
Svetlana Cebotari, Victoria Bevziuc THE RUSSIAN GEOSTRATEGIC INTEREST IN THE CONDUCTING FOREIGN PROCESS..	103
ECONOMY	
Sahakyan Qristine Samvel, Makhmudyan Rashid Jasim SOME ISSUES OF THE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL COOPERATIVES IN MODERN CONDITIONS IN RA.....	116
Джанмулдаева Л. Н. УСЛОВИЯ ДЛЯ УСПЕШНОГО РАЗВИТИЯ МАЛОГО И СРЕДНЕГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА В РЕГИОНАХ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН.....	120
Піщик О. В. СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ СФЕРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЛОМ НАСЕЛЕННЯ.....	125
Токарський Т. Б. ОСНОВНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	132

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ, ЯКА ПЕРЕВИЩИЛА МЕЖІ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ

к. ю. н. Гусар Леся Віталіївна

Україна, м. Чернівці, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, кафедра кримінального права і криміналістики, доцент

Abstract. *Criminological aspects of the right to Necessary Defence are researched. The research of a problem of the person which has exceeded limits of Necessary Defence is offered to consider in the form of the following stages: 1) formation of individual and social (group) negative conditions and circumstances at interaction with a concrete reality situation; 2) a lack, an inefficiency of external positive influence on the individual; 3) influence on the individual by the differentiated conditions of crime system; 4) exceeding of limits of Necessary Defence; 5) self-identification of the individual.*

Keywords: *Necessary Defence, Limits of Necessary Defence, Exceeding of Necessary Defence, Personality of Criminal, Criminal Responsibility*

Постановка проблеми. В умовах трансформації соціально-економічного життя українського суспільства аналіз криміногенної ситуації та відповідної соціальної реакції на неї, взаємодії злочинця та його жертви, контроль за рівнем злочинності спонукає до активнішого використання можливостей кримінології. Кримінологічна теорія, як сукупність ідей, поглядів, концепцій, учень і уявлень про об'єкти соціальної дійсності, ґрунтується на практиці кримінологічного дослідження та вивчення ефективності боротьби зі злочинністю. Успішна профілактика злочинів, учинених при перевищенні меж необхідної оборони, можлива лише в тому випадку, якщо увага буде сконцентрована на особі, яка перевищила межі необхідної оборони, оскільки саме особа є носієм причин їх вчинення.

Виклад основного матеріалу. Особливістю особи, яка перевищила межі необхідної оборони, є більш низький ступінь суспільної небезпечності у порівнянні з іншими умисними злочинцями. У генезисі даних злочинів (ст.ст. 118, 124 КК України) знаходяться саме помилки суб'єкта оборони, джерелом яких є дефекти взаємодії суб'єкта оборони із зовнішніми факторами. Тому можна стверджувати, що саме особа, яка перевищила межі необхідної оборони, її особливості повинні бути безпосереднім об'єктом попереджувального впливу. Проблема особи належить до числа найбільш важливих проблем кримінології. Особа була однією з центральних проблем усіх наук кримінального профілю, і в першу чергу кримінології. Історія цієї науки свідчить про те, що найбільш гострі дискусії кримінології велися і ведуться саме щодо особистості. Залежно від соціально-історичних умов, вимог соціальної практики та рівня розвитку науки по-різному ставилося і вирішувалося питання про те, що таке особистість, чи є вона взагалі, у чому полягає її специфіка, яка її роль у вчиненні злочину, як на неї впливати, щоб не допустити більше злочинних дій. Усі ці питання мають велике практичне значення.

Необхідно враховувати, що навіть у такій специфічній сфері, як злочин, людина діє як суспільна істота. Тому до неї необхідно підходити як до носія різних форм суспільної психології, набутих моральних, правових, етичних та інших поглядів і цінностей, індивідуально-психологічних особливостей. У цілому ж – це джерело злочинної поведінки, суб'єктивну причину якої передбачає необхідність вивчення всієї сукупності соціологічних, психологічних, правових, медичних (у першу чергу, психіатричних) та інших аспектів особистості. О. О. Кваша визначає питання про особистість злочинця центральним у кримінологічній науці, підкреслюючи, що в ньому переплітаються такі важливі кримінологічні проблеми, як природа злочинності, шляхи її попередження, форми та методи боротьби з нею” [1, с. 120]. Вона пише: „Очевидно, що проблема особистості злочинця належить не лише до числа провідних, а й є найбільш складною і суперечливою проблемою в кримінологічній науці” [1, с. 122]. Обговорення зазначених питань сприятиме розвитку вітчизняної науки кримінології в цілому, в тому числі розв'яже питання теоретичного та практичного характеру, а також подолає неузгодженості та протиріччя щодо принципових положень кримінології, теоретичного та практичного аспекту, які виникають останнім часом завдяки їх недостатньому концептуальному визначенню та науковому обґрунтуванню [2, с. 97].

При дослідженні необхідної оборони активною діяльністю є, з одного боку, суспільно небезпечні посягання фізичних осіб, а, з іншого – захисні дії тих, хто обороняється. Що ж до суб'єкта захисту, то ним може бути не тільки особа, яка зазнає нападу, але й треті особи. Відповідно до чинного законодавства, захист інтересів третіх осіб можливий незалежно від згоди на отримання допомоги того, хто зазнав нападу. Можливі випадки, коли особа, яка зазнає розбійного нападу, не бажаючи ризикувати, передає своє майно нападнику. Проте припинення посягання іншою особою шляхом заподіяння злочинцю шкоди не виключає в його діях необхідної оборони, незалежно від того, чи бажала цього потерпіла особа. До такого висновку можна дійти, виходячи з суспільної корисності та правомірності дій, які вчиняються у стані необхідної оборони. Тільки у тих випадках, коли згода потерпілого усуває суспільну небезпечність діяння, не може бути й необхідної оборони. Особа, яка перевищила межі необхідної оборони, як істота соціальна, характеризується наявністю волі і пізнання, а також мотивів, цілей, відчуттів та емоцій, які є обов'язковими компонентами будь-якого акту людської діяльності і виражають певні сторони особистості. Суб'єктивна сторона діяння, вчиненого при перевищенні меж необхідної оборони, характеризується відповідністю і взаємодією інтелектуальної, вольової та емоційної сфер людської психіки, які виражають ставлення особи до діяння та його наслідків. Аналіз ознак, які складають і характеризують суб'єктивну сторону цих діянь (мотив, мета, емоції), дозволяє встановити наявність самого факту необхідної оборони або ж його відсутності. Так, лише за наявності стану необхідної оборони може бути зроблений висновок, перевищила особа межі необхідної оборони чи ні. Тому правильне визначення мотиву і мети діяння особи в стані необхідної оборони у разі перевищення її меж дозволяє правильно кваліфікувати діяння за ст.ст. 118, 124 КК України. Особа, яка діє у стані правомірної необхідної оборони, повинна розуміти, що в цьому випадку відбувається посягання, що воно має суспільно небезпечний характер і що оборонні дії, які вчиняються, спрямовані саме на захист індивідуального чи суспільного інтересу, на відбитті такого посягання. Крім того, особа, яка обороняється, за необхідної оборони повинна бажати вчинити оборонні дії. Незважаючи на те, що причини, які спонукають до дій, можуть бути різними, – відчуття самозбереження, справедливості, альтруїзму, співчуття, захисту правопорядку, моральний обов'язок, відчуття патріотизму, виконання службового обов'язку та ін. – їх можна об'єднати спільним моментом: поведінка особи, яка вчиняє правомірну необхідну оборону, характеризується суспільною корисністю оборони. Існує взаємозв'язок уявлень особи, яка діє у стані необхідної оборони, про фактичну обстановку події й об'єктивні дані, на підставі сприйняття яких склалося таке уявлення. Норми про необхідну оборону закріпили справедливе положення про недопустимість засудження через необережність при перевищенні меж необхідної оборони. Небезпечність засудження за необережне перевищення меж захисту при відсічі нападу може призвести до того, що громадяни взагалі перестануть застосовувати активну оборону, особливо в тих випадках, коли суспільно небезпечне посягання не спрямоване проти їх особистих інтересів.

Якщо проаналізувати зміст ст.118 і ст.124 КК України, можна дійти висновку, що психічне ставлення особи, яка обороняється і перевищує межі необхідної оборони до вчинених нею дій і наслідків, характеризується тільки умисною формою вини. При умисному перевищенні меж оборони видно, що при відсічі суспільно небезпечного посягання той, хто обороняється, використовує надзвичайні засоби захисту, має місце продумана, холоднокривна оборона. Таке перевищення має місце тоді, коли той, хто обороняється, свідомо перевищує межі необхідного захисту, при цьому використовує право на необхідну оборону як засіб, який виправдовує заподіяння смерті чи інших тяжких наслідків тому, хто посягає, що дозволяє поставити такі дії в один ряд зі злочинами [3, с. 121].

Законодавець визнає за кожною людиною і громадянином право на необхідну оборону, тобто захист своїх інтересів, інтересів інших осіб, суспільства і держави шляхом заподіяння тому, хто вчиняє суспільно небезпечне діяння, шкоди. Відповідно до цього, дії особи, яка правомірно захищається при необхідній обороні, не можуть бути винними. Винність передбачає, що особа усвідомлює суспільно небезпечний характер своєї поведінки, передбачає настання суспільно небезпечних наслідків і бажає або свідомо допускає їх настання.

Діянням, які вчиняються у стані необхідної оборони як такі, що виконують позитивну соціальну функцію, не властива суспільна небезпечність. Особа, яка обороняється, при необхідній обороні не усвідомлює суспільно небезпечного характеру своєї поведінки і не передбачає настання суспільно небезпечних наслідків, а прагне суспільно корисних наслідків і, відповідно, бажає їх

настання або допускає їх настання. Отже, діяння особи, яка обороняється, при необхідній обороні не містять жодної ознаки злочину і, відповідно, не містять ознак складу злочину.

Висновки. Кримінологічне дослідження особи, яка перевищила межі необхідної оборони, є необхідним насамперед для виявлення й оцінки тих її ознак і меж, які породжують негативну поведінку з метою її профілактики. У результаті дослідження практики реалізації інституту необхідної оборони в епіцентрі захисних дій, вчинених тими, хто обороняється, в кримінальній ситуації „посягання – захист” стоїть питання розмежування злорякисної агресії, коли мова йде про посягання, і агресії доброякисної, яка має іншу природу. Поведінку жертви посягання, яка пов'язана з обороною або відповідною реакцією на погрозу, належить розглядати як доброякисну агресію. Механізм доброякисної агресії передається генетично і завдання, закладене в неї природою, полягає у збереженні життя, тілесної недоторканності, свободи тощо. У зв'язку з цим, як свідчать кримінологічні дослідження, покладення на тих, хто обороняється, кримінальним законом завдання вибору варіантів захисту в екстремальній ситуації, яка виникла з вини того, хто посягає є необгрунтованим.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кваша О. О. Організатор злочину. Кримінально-правове та кримінологічне дослідження : монографія / Кваша О. О. – К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького, 2003. – 216 с.
2. Джужа О. Сучасний погляд на розвиток кримінології / О. Джужа, А. Кирилук // Право України. – 2003. – №3. – С. 97-101.
3. Ткаченко В. И. Теоретические основы необходимой обороны и квалификации преступлений, совершенных при превышении ее пределов : дисс. доктора юрид. наук : 12.00.08 / В. И. Ткаченко – М., 1982. – 370 с.